

2025 MÁJ 21.

Az írat elektronikus íratról
készített másolat

Fővárosi Törvényszék útján

az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 71. § (4a) bekezdése alapján,
Dr. Bodolai László egyéni ügyvéd útján (58543319#cegkapu)

Ügyszám: 31.P.21.147/2024

Ügyszám:		IV/ 01500 - 0 / 2025	
Érkezett:		2025 JÚN 03.	
Erkezés módja			
☐ POSTÁN	☐ @	☐ EGYÉB:	
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:	
1	7	[Signature]	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 04.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZELŐRATON	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2025 MÁJ 21.
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM	
UTÓIRATON	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Bodolai László ügyvéd [REDACTED]

[REDACTED] az
economx.hu Szerkesztősége [REDACTED]
[REDACTED] korábbi alperes, mint
indítványozó képviseletében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.
§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.021/2025/4. számú
ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az osztrák [REDACTED] 2024. március 15. napján megjelent cikke szerint a [REDACTED]
[REDACTED] egyre erősödő nyomása miatt vagyonát kivonja az országból. A
cég igazgatósági elnöke, [REDACTED] azt állította, hogy [REDACTED] felajánlotta egy
rokonának a lehetőséget, hogy részesedést szerezzen a [REDACTED] magyar leányvállalatában.
2024. március 16. napján az economx.hu [REDACTED]
[REDACTED] című cikkében (a mai napig elérhető: [REDACTED])
[REDACTED]
szemlézte ezt a cikket, és beszámolt a [REDACTED] vagyonmentéséről, az Európai Bizottságnál tett
panaszokról, valamint a [REDACTED] oligarchák általi befolyásszerzéséről. A cikk
beszámol a [REDACTED] csoport magyarországi vagyonának Svájcba menekítéséről, a működés
átalakításáról, a kiskereskedelmi különadók, és az árbefagyasztás kapcsán az Európai
Bizottságnál indított eljárásról. Ezt követően a cikkben szerepel az, hogy [REDACTED]
[REDACTED]

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertetett elsőfokú- és másodfokú eljárásokban, valamint a kúriai felülvizsgálati eljárásban **alperesként** vettünk részt, ezért a jogainkat és érdekeinket azon eljárásokban is érvényesítettük **közvetlen érintettségünk** miatt, melyet a nevezett eljárásokban előterjesztett beadványaink tartalmaznak.

Az indítványozói jogosultságunkat az **Abtv. 27. §**-ára alapítjuk, figyelemmel arra, hogy a jelen indítványunkkal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés alapvető jogaink, az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmeivel születtek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az eljárás során a Kúria a tényállást helytelenül **állapította meg**, a megállapított tényállásból **nem megfelelő jogi következtetéseket vont**, a döntés jogszabálysértő.

A per tárgya egy cikk, amely egy közéleti vitát, a [REDACTED] közötti konfliktust ismerteti, amely a gazdasági és társadalmi élet szempontjából is jelentős ügy. A bíróságok, különösen az első- és másodfokú bíróság, kiemelték, hogy a **sajtószabadság alapvető jog**, amely a közéleti viták részeként biztosítja a politikai szereplők ellenőrizhetőségét. A Kúria, bár elismerte a cikk közéleti jellegét, **nem vette figyelembe a politikai vitákra és a közszereplőkre vonatkozó alkotmányos szabályokat**, amelyek szerint a közéleti szereplőknek, mint a [REDACTED] is fokozott tűrési kötelezettségük van. A Kúria tényállításnak minősítette a vitatott közlést, és arra hivatkozott, hogy a sajtószabadság nem terjed ki a valótlan tények híresztelésére. Azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a közéleti vitákban a kijelentések nem mindig tekinthetők hagyományos értelemben vett tényeknek, mivel politikai véleményt és értékvételeket tükrözhetnek. A Kúria nem vette figyelembe ezt a szempontot, és kizárólag a tények objektív bizonyíthatóságára összpontosított. A Kúria ítéletével akadályozza közéleti viták szabad megvitatásának jogát, amelyeknek alapjogi védelmet kell élvezniük.

A közösségi joggal és különösen az **Alapjogi Charta 11. cikkével** nem áll összhangban a Kúria döntése, így a magyar tagállami joggyakorlat, miszerint egy sajtótermék (indítványozó) egy másik tagállam (Németország) sajtótermékében közzétettek bemutatására csak akkor jogosult, ha a szemlézett tartalom valóságát bizonyítani tudja, annak ellenére, hogy a sajtóközlemény egyértelműen jelezte, hogy szemlézett tartalomról van szó.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus **jogállam**.

Q) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében **biztosítja** a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő **kihirdetésükkel válnak** a magyar jogrendszer részévé.

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a **véleménynyilvánítás szabadságához**.

(2) Magyarország elismeri és **védi a sajtó szabadságát** és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

(4) A véleménynyilvánítás **szabadságának a gyakorlása** nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére."

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával** és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az első- és másodfokú bíróság egyaránt elutasította felperes keresetét, kiemelve, hogy a **vitatott közlés a közügyek szabad megvitatásának része** volt. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a **sajtószabadság** alapvető alkotmányos jog, amely biztosítja a közhatalmat gyakorlók ellenőrizhetőségét, és a közéleti kérdésekben tett megnyilvánulások fokozott védelmét. Megállapította, hogy a cikk egy közéleti vitához kapcsolódott, mivel a [REDACTED] közötti konfliktust ismertette, amely gazdasági és társadalmi szempontból is jelentős ügy, közügynek minősül. A másodfokú bíróság hivatkozott arra, hogy a nyilatkozatot a sajtó korrekt módon közvetítette, az eredeti forrást megjelölte, és a kijelentés a közéleti viták körébe tartozott. A bíróság szerint a felperesnek lehetősége volt saját álláspontja ismertetésére, így a sajtószabadság indokolatlan korlátozását jelentette volna a helyreigazítás elrendelése.

Mind az első-, másodfokú bíróság és a Kúria egyetértett abban, hogy a felperes [REDACTED] politikai közszereplő. A cikk témáját a [REDACTED] multicég magyarországi vállalata és a [REDACTED] vitája, a gazdasági érdekellentétek bemutatásaként határozták meg, tehát a cikk témáját egyértelműen a közügyek megvitatásához kapcsolták, amely következményeként a cikk a véleménynyilvánítás szélesebb körű védelmét élvez.

A cikk témáját a Kúria és az Ítéltábla eltérően ítéli meg.

Az Ítéltábla szerint a felperes nem vitatottan [REDACTED] közszereplő, a perbeli közlés pedig a [REDACTED] tevékenységével kapcsolatos, gazdasági kérdéseket érintő állítólagos megnyilvánulására vonatkozik. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes nem vitatta önmagában azt, hogy az alperes nem torzította el az osztrák újságban megjelenteket, azt szöveghűen közölte.

A Kúria a cikk lényegét a következőképpen ragadja meg: „[45] (...) Az írás egészének összefüggései alapján a felperes személyére vonatkozó közlés lényege, hogy a cikk megtörtént eseményként a cégcsoport [REDACTED] általi közvetlen megkeresését állítja konkrét céllal.”

A közlés tényállításként vagy értékítéletként való minősítésénél a Kúria eltért az alacsonyabb szintű bíróságok álláspontjától. A tény és az értékítélet közötti különbségtétel alapvető jelentőségű, mert a sajtó-helyreigazítás csak tényállítások esetében alkalmazható, ezzel

szemben vélemények, értékelések és bírálatok nem lehetnek annak alapjai. A Kúria ítélete szerint a perbeli közlés tényállításnak minősül, mert egy konkrét múltbeli eseményre vonatkozik, ami bizonyítható. Az alperes azonban nem tudta bizonyítani az állítás valóságtartalmát, és nem is ellenőrizte annak hitelességét. A Kúria kiemelte, hogy a sajtószabadság nem terjed ki valótlan tények híresztelésére, még közéleti vita esetén sem, ha az sérti az érintett jóhírnevét. A bíróság hivatkozott arra is, hogy a mástól átvett információ híresztelése önmagában is alapot adhat sajtó-helyreigazításra, és a sajtószervet terheli a közölt tényállítások bizonyítási kötelezettsége.

Az Alkotmánybíróság **3107/2018. (IV. 9.) AB határozata**, valamint a **3217/2020. (VI. 19.) AB határozat** és a **3111/2022. (III. 23.) AB határozat** kimondja, hogy politikai viták során a tényállítások megítélése nem alapulhat kizárólag a hagyományos bizonyíthatósági teszten. Ez azt jelenti, hogy egy közéleti kijelentés valóságának vizsgálata nem szorítkozhat pusztán arra, hogy az állítás bizonyos elemei objektíven igazolhatók vagy cáfolhatók-e. A politikai közbeszéd sajátosságai miatt egy adott kijelentés értékelésekor figyelembe kell venni annak kontextusát, valódi jelentését a befogadók számára, valamint azt, hogy az a politikai szereplők tevékenységére, hitelességére vagy alkalmasságára vonatkozik-e, valamint azt is, hogy a cáfolatra milyen lehetőségek állnak fenn.

Ezt támasztja alá a **3466/2020. (XII. 22.) AB határozat** Indokolás

[42]: „A politikai vitákkal kapcsolatban azt is fontos kiemelni, hogy az ennek keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznap értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók.

Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik (a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]).

[46] ... E körütekintésnek mindennapos része, hogy a politikai vitákat követők az egyik résztvevő terhelő állítását követően bizton számíthatnak az érintettnek a nyilvánosságban szintén megjelenő válaszára, cáfolatára.^[1]

Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik (a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]).

Még ha egy állítás állító módon is hangzik el, ha annak célja a közéleti vita előmozdítása és nem konkrét, objektív tény közlése, akkor az véleményként értelmezhető. Ez az eltérő bizonyítási mérce kiemelten fontos a sajtószabadság és a politikai véleménynyilvánítás védelme szempontjából. Ha a politikai vitákban elhangzó állításokat kizárólag a hagyományos bizonyíthatósági teszt alapján vizsgálnák, az a közéleti vita elfojtásához vezethetne, hiszen sok esetben a politikai kritika nem számszerűsíthető vagy objektíven bizonyítható módon kerül megfogalmazásra. Az Alkotmánybíróság határozatai biztosítják, hogy a politikai viták résztvevői – legyenek akár politikai szereplők, akár újságírók – ne kerüljenek indokolatlan jogi felelősségre vonás alá pusztán azért, mert egy kijelentésük bizonyos elemei cáfolhatók. Ez a mérce tehát védelmet nyújt a szabad politikai diskurzus számára, ugyanakkor nem jelent teljes korlátlanyságot: a véleménynyilvánítás szabadsága sem terjedhet ki olyan kijelentésekre, amelyek egyértelműen és bizonyíthatóan valótlan tényeket híresztelnek, sértve ezzel mások becsületét és jóhírnevét.

Összefoglalva a közlésre egy politikai vitában **nem lehet kizárólag a hagyományos bizonyíthatósági tesztet** alkalmazni. Ehelyett figyelembe kell venni a kijelentés kontextusát, jelentését a befogadók számára, valamint azt, hogy az politikai szereplő hitelességére vagy alkalmasságára vonatkozik-e. A Kúria az alaptörvény-ellenes ítélet [59]-[60] pontjában az alábbi szempontok alapján végzi el a közlés minősítését: a) kijelentés konkrét múltbéli tevékenységekre, eseményre vonatkozik; b) a vitatott közlés a tartalma alapján egyértelműen tényállításnak minősíthető c) tény valóságtartalmát alperes nem ellenőrizte. A Kúria ítéletében ezt követően az általa valótlan tényállításnak nevezet közlést és a sajtószabadság viszonyát vizsgálja.

A Kúria tehát a perbeli közlést egyértelműen tényállításnak minősítette anélkül, hogy vizsgálta volna annak közéleti kontextusát és véleménynyilvánításként való értelmezhetőségét. Az Alkotmánybíróság kimondja, hogy még ha egy állítás állító módban is hangozik el, annak értékelése során is figyelembe kell venni, hogy az inkább politikai véleményként, semmint tényállításként értelmezhető-e. A Kúria ezzel szemben kizárólag azt vizsgálta, hogy az állítás objektíven igazolható vagy cáfolható-e, figyelmen kívül hagyva annak politikai diskurzusban betöltött szerepét.

A Kúria a vitatott állítást () meg akarja védeni vagyonát karmaitól, aki már kérte a kereskedelmi multitól: engedje meg rokonának, hogy befektessenek a magyar leányvállalatba. Alapvetően a részesedésen keresztül akarja átvinni a cégünk tulajdonjogát – fogalmazott nyilatkozatában tényállításként kezelte, mert az egy konkrét múltbéli eseményre vonatkozik, és így bizonyíthatónak vagy cáfolhatónak tekintette. **Az Alkotmánybíróság gyakorlata azonban** azt mondja ki, hogy politikai közlések esetén az ilyen állítások nem feltétlenül kezelhetők hagyományos értelemben vett tényként, hanem azok gyakran politikai véleményt, kritikát vagy interpretációt tükröznek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a közéleti vitában elhangzó állítások gyakran túlzóak, meghökkentőek vagy provokatívak lehetnek, és ezeket a sajtószabadság védelme alatt kell értelmezni. **A Kúria ítéletében azonban nem mérlegelte azt,** hogy a cikk egy szélesebb politikai vitába illeszkedik, és hogy a vezetőjének állítása kormányzati gazdaságpolitikai intézkedések kontextusában értelmezendők. Ezt támasztja alá az is, hogy a Kúria szerint a cikk témája: „...[45] (...) a cikk megtörtént eseményként a cégcsoport /itali közvetlen megkeresését állítja konkrét célzattal.” Azaz a Kúria nem ismeri fel a cikk közéleti/politikai vonatkozásait. Az Ítéletábrla (indítványozóval azonos véleményen van) a cikket egy közéleti szereplő, konkrétan egy multinacionális vállalat vezetője és a magyar kormányzat közötti politikai vitáról szóló sajtómegjelenésként értékeli, amelynek tartalma egy politikai konfliktust tükröz. Ez alapján a cikk a közéleti diskurzust és a politikai viszonyokat helyezi a középpontba, és a kormányzat és a vállalat közötti kapcsolatot vizsgálja. Ezzel szemben a Kúria a cikket inkább személyre szabottan, egy konkrét eseményként közelíti meg, amelyben a cégcsoport vezetője a közvetlen megkeresését említi, célzottan és a történéseket konkrét célzattal bemutatva. A Kúria így nem ismeri fel a cikk mögött húzódó politikai kontextust, inkább egy üzleti, konkrét ügyet vizsgál, ahol a szerepe a személyes megkeresésben jelenik meg.

Összegezve a fenti érvelést a Kúria túlzottan szigorú bizonyíthatósági tesztet alkalmazott a közlés tényállításként vagy értékítéletként (véleményként) való minősítésekor, amely sérti az Alaptörvény IX. cikkét és a XXVIII. cikkét is.

Ezt követően a Kúria megállapítja, hogy a sajtószerv felelőssége a kifogásolt tényállítások valóságának bizonyítása, akár saját, akár mások állításait közli. A jogsértő tartalom nyilvánosságra hozatala híresztelésnek számít, és a sajtószerv akkor is felelős, ha mások nyilatkozatait továbbítja. Ha az alperes nem tudja bizonyítani az állításokat, azok valótlan

tények, és súlyosan sérthetik a felperes személyiségi jogait, különösen, ha azok a felperes hírnevét hátrányosan befolyásolják.

[47] A közlés tényállítás – és nem véleménynyilvánítás –, ha a kijelentés konkrét múltbéli tevékenységre, eseményre vonatkozik. Amennyiben az állítás valóságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható, akkor tényállításról van szó, szemben a vélemény általánosító megfogalmazásával, mely nem ellenőrizhető és nem igazolható.

[48] A cégvezető nyilatkozatában szereplő tény valóságtartalmát az alperes nem ellenőrizte, azt a perben nem bizonyította. Nem merült fel adat arra sem, hogy a nyilatkozó személy által tett állítás igazolására egyéb bizonyíték, hangfelvétel, vagy bármilyen irat, feljegyzés rendelkezésre állna. Mindezek alapján a perben sérelmezett közlés valótlan tényállításnak minősül.

A Kúria az alapjogi teszt lefolytatása alapján megállapította, hogy a minden ténybeli alap nélküli, valótlan tény híreszteléséhez nem fűződött nagyobb közérdek, mint a felperes személyiségi jogai védelméhez. A Kúria az alapjogi tesztnél abból indult ki (helytelenül), hogy itt egy valótlan tényállításról van szó és az nem élvez védelmet. A Kúria állításával szemben nem folytatott le alapjogi tesztet, hiszen csak a közlés felperesre való hátrányos következményeit mérlegelte.

A Kúria azt állítja, hogy az alapjogi teszt lefolytatása alapján a felperes személyiségi jogai elsőbbséget élveznek a közérdekkel szemben. Ez a megközelítés azonban problémás, mivel a Kúria nem végezte el az alapjogi teszt teljeskörű mérlegelését, és nem vette figyelembe, hogy egy közéleti szereplő, különösen a [REDACTED] esetében a politikai vita és a közügyek szabad megvitatása a személyiségi jogok korlátozását is indokolhatja. Ha Kúria ezt a tesztet elvégezte volna, akkor figyelembe kellett volna vennie, hogy a vitatott állítás közéleti vitához kapcsolódik, így az kiemelt védelmet élvez. A cikk tartalmának egészét mérlegelve megállapítható, hogy az a politikai diskurzust, a kormányzati döntéseket vagy a közpolitikákat érintő kritikát és érdemi információkat nyújt a választópolgárok számára.

Alperes bizonyítási kötelezettségével kapcsolatban a **3217/2020. (VI. 19.) AB határozat** és a **34/2017. (XII.11.) AB határozat** alapján ismételten hangsúlyozom, hogy a sajtót nem terheli a valóság bizonyítása, amennyiben közszereplő nyilatkozatát teljes szöveghűséggel és a maga teljességében közli a nyilvánosság előtt. A kérdéses ügyben indítványozó ennek megfelelően tette közzé a [REDACTED] vezér nyilatkozatát. Ezt a Kúria sem vitatta. Erre tekintettel indítványozó álláspontja az, hogy valóság bizonyítására nem köteles, így a Kúria helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy „[62] (...) Ezért a sajtó-helyreigazítási keresettel szemben az alperesnek kell bizonyítani a sajtóközleményben állított tény valóságát. A perben vitás tény, vagyis a felperes megkeresését az alperesnek kellett volna bizonyítania. Az alperes ennek a ténynek a bizonyítására alkalmas bizonyítékot nem ajánlott fel.”

A felperes közéleti szereplő, a cikk tárgya pedig egy olyan közügy, amely jelentős közérdeklődésre számot tartó [REDACTED] **vitában jelent meg.** A véleménynyilvánítás szabadsága nemcsak a politikai vitákra, hanem a társadalmat érintő egyéb kérdésekre is kiterjed. A bírói gyakorlat alapján közérdeklődésre számot tartó ügyekben a sajtószabadság érvényesülésének elsőbbsége biztosított, mivel a közügyek nyilvános vitája alkotmányos védelmet élvez. Indítványozó álláspontja szerint a felperes által kifogásolt közlés a társadalmat széles körben érintő közéleti vitában, közügyek megvitatása során hangzott el. Indítványozó külföldi sajtóban megjelent állításokat közvetítette, ezáltal segítve a tájékozódást.

A sajtó fő feladata a közvélemény tájékoztatása a kiemelt közérdeklődésre számot tartó ügyekről. A kifogásolt közlés nem híresztelés, hanem a sajtó tájékoztatási kötelezettsége teljesítése, amely a közérdekű vitában elhangzottak közreadását jelenti.

A 34/2017. AB határozatot a 3217/2020. AB határozat kimondta, hogy a sajtónak **nem szükséges megkeresnie** az ellenérdekű felet a cáfolat érdekében. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy egy sajtócikket teljes egészében kell értékelni, figyelembe véve a politikai vitába való beágyazódottságát.

Ld. 3217/2020. (VI.19.) számú AB határozat indokolása (idézet)

[40] 4.1. A fentiekben írtak alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a sajtónak a politikai viták választópolgárokhoz történő eljuttatásában kiemelt szerepe van. A demokratikus közvélemény alakulásában központi szereppel bíró sajtó tevékenységének egyik lényegi eleme ugyanis a közéleti események nyilvánosságához való közvetítése. **A média a modernkori nyilvánosság fő letéteményese, nélküle teljes mértékben elképzelhetetlen a demokratikus társadalmi tanácskozás működése. A sajtónak elsőrendű alkotmányos feladata a közérdekű információk, köztük a közéleti szereplők megnyilatkozásainak, álláspontjainak terjesztése.** Nemcsak annak van jelentősége, hogy a közügyek vitájához tartozó információk terjesztése a sajtó alkotmányos küldetése, hanem annak is, hogy a demokratikus vita többi résztvevőjének pedig joga van ehhez a tájékoztatáshoz. **Különösen fontos tehát, hogy a sajtó a közvita számára releváns körülményekről minél szabadabban számolhasson be** (Abh., Indokolás [41]).

[41] Ezzel együtt természetesen a sajtó, tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, hanem más alapvető jogok vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. Az Alkotmánybíróság több esetben is alkotmányosnak talált már a média által nyújtott tájékoztatásra vonatkozó előírásokat (lásd 1/2007. (I. 18.) AB határozat, illetve 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, és hasonló érvelést tartalmaz a 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [22] is). A sajtószabadság gyakorlása önmagában azonban nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. **Ez mindazonáltal nem azt jelenti, hogy a valótlan tényállításokért viselt felelősség kérdése minden esetben azonos szempontok szerint lenne megítélhető,** és e körben ne lenne szükség alkotmányossági megfontolások mérlegelésére. Mindenképpen ilyen megfontolásnak minősül **a közügyekre vonatkozó információk áramlásának érdeke,** illetve a sajtó viszonya az általa közölt kijelentésekhez. Közéleti szereplők sajtótájékoztatóról szóló tudósítás esetén ezek a szempontok különös súllyal esnek latba (Abh., Indokolás [42]).

[46] Ugyanakkor az is kétségtelen, hogy a **cikkben nem szerepelt az érintett indítványozó cáfolata,** sőt egyértelműen arra lehet következtetni, hogy arra az alperes a cikk megjelenése előtt az indítványozónak **nem is biztosított lehetőséget.** Ennek kapcsán azonban az Alkotmánybíróság ismételten hangsúlyozza, hogy egy közlést, így egy sajtócikk tartalmát is teljes egészében kell értékelni, és az abban megfogalmazottak kapcsán figyelembe kell venni annak a **politikai vitába való beágyazódottságát** is. A cikk alapjául szolgáló vita ugyanis nem kizárólag a kifogásolt cikkben jelent meg és volt nyomon követhető."

[47] Mindezek alapján, **bár az alperes valóban nem adott lehetőséget** a sajtó-tájékoztató elhangzottaknak a cikkben való cáfolatára, összességében mégis megállapítható, hogy a cikk tájékoztatása megfelelt az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdéséből fakadó – **a sajtó-tájékoztatókkal szembeni – alkotmányos követelményeknek.**

Ebben az ügyben a felperes [REDACTED] rendelkezésére áll a [REDACTED], amely reagálhat a felperest ért állításokra. A [REDACTED] számára biztosított a lehetőség a cáfolatra, és jogosult közleményt kiadni, amely lehetőséggel más személy nem rendelkezik Magyarországon még közszereplők között sem.

Indítványozó álláspontja szerint a valóságbizonyítási kötelezettség nem áll fenn, mivel a cikk véleményt és értékítéletet tartalmazott, és nem saját tudósítás, hanem egy szemle, egy

továbbközlés volt. Ez a cikk [REDACTED] úr véleményének másodközlése, amely alperes jogában állt és kötelezettsége volt közölni, az Smtv. 10. §-a alapján.

Ahogy az ellenkérelmünkben is kifejtettük, az Smtv. 10. §-a alapján az alperes köteles volt beszámolni a [REDACTED] csoport vezetőjének nyilatkozatáról. A **felperes közszereplő státusza és az ún. [REDACTED] ügy, mint közéleti érdeklődésre számot tartó ügy, a közügyek és közélet témája mind releváns tényezők.** A Kúria Pfv.20925/2022/5. számú sajtóperben hozott határozata is arra mutatott, hogy ha a közlés közügyek szabad vitatását érinti, akkor automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvezi.

A **13/2014. (IV. 18.) AB határozat** indokolásának **[35]** bekezdésének alábbi részében (idézet) a Kúria ítéletével szemben az került rögzítésre, hogy:

„... Az EJEB a közügyeket érintő viták megítélése során is a véleményszabadságnak a demokratikus társadalomban betöltött szerepéből indul ki. **Olvasatában ugyanis a sajtószabadság a "házőrző kutya" küldetését ellátva a közügyek nyilvános vitatásának garantálásán keresztül óvja a demokratikus közéletet.** Ez a szerep pedig a túlzó, sőt a provokatív, adott esetben vulgáris vélemények közlését is szükségszerűen magában foglalja [EJEB, Prager és Oberschlik kontra Ausztria (15974/90), 1995. április 26., 38. bekezdése; EJEB, Bergens Tidende kontra Norvégia (26132/95), 2000. május 2., 48-50. bekezdések]. Ezt az EJEB nemcsak lehetőségként, hanem a demokratikus országokban a sajtó kötelességeként fogja fel (EJEB, Goodvin kontra Egyesült Királyság [GC] (17488/90), 1996. március 27., 32. bekezdés). Az EJEB szintén a demokratikus közélet követelményeit szem előtt tartva a Lingens kontra Ausztria ügyben tett első ízben különbséget a közszereplőket és a magánszemélyeket támadó bírálat határai között. Minthogy a közéleti viták szabadsága a demokratikus társadalmak lelke, így a bírálhatóság határai a politikusok esetében a magánszemélyekéhez képest szélesebbek. **A politikusok ugyanis annak tudatában vállalnak közszereplést, hogy szavaikat és tetteiket a nyilvánosság figyelme kíséri. A bírálat határai még szélesebbek a kormányzattal szemben,** amelynek tevékenységét nemcsak a törvényhozás és a bírói hatalom, hanem a közvélemény és a sajtó is ellenőrizheti és amelynek így szigorú önmérsékletet szükséges tanúsítania a kritikára válaszként adott állami büntetőhatalom gyakorolhatósága során, különösen akkor, ha a jogtalan kritikával szembeni védekezéshez más eszközök is rendelkezésére állnak [EJEB, Lingens kontra Ausztria (9815/82), 1986. július 8., 42. bekezdése és EJEB, Castells kontra Spanyolország (11798/85), 1992. április 23., 46. bekezdése, megerősítette például: EJEB, Sener kontra Törökország (26680/95), 2000. július 18., 40. bekezdése, legutóbb megerősítette: EJEB, Pentikäinen kontra Finnország, (11182/10), 2014. február 4., 37. bekezdés].”

Végül kiemeljük, hogy a fenti alkotmánybíróági gyakorlatot erősítette meg a **3112/2022. (III. 23.) AB határozat** ([REDACTED]) is, ami indokolásának **[32]** bekezdésének végén rögzítette, hogy „A mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkozik, akkor - még ha állító módon fogalmazták is meg - vélelmezhető a közlés véleményként való értelmeződése. **Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint.** Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes **részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik** (a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]).

A Kúria alaptörvény-ellenesen állapította meg, hogy a kifogásolt közlés tényállítás, majd alaptörvény-ellenesen állapította meg, hogy indítványozó bizonyítási kötelezettsége fennáll, amelynek nem tett eleget és nem járt el megfelelően, mert nem kereste meg felperest.

A fentiek, azaz az **Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseinek** és a **XXVIII. cikk (1) bekezdésének** és a **28. cikkének**, így az Smtv. 10. §-ának megsértése alapján egyértelműen megállapítható, hogy tisztességtelen és a józan észbe, valamint a sajtószabadság és a szabad véleménynyilvánítás jogába ütközően súlyos jogszabálysértés volt a jogerős ítélet meghozatala.

Az Alaptörvény **B) és Q) cikkeit is megsértette** a Kúria azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta a közösségi jogot.

Mint arra egy másik alperes () ügyében meghozott **Fővárosi Törvényszék 34.P.22.809/2024/10. számú végzése**i rámutatott, hogy

[49] Az alapügyben eldöntendő kérdésként merül fel, hogy a sajtószerveket kell-e, lehet-e kötelezni arra, hogy a szemlézett tartalom valóságtartalmát bizonyítsa és mik a bizonyításra szoruló tények: az hogy a vezérigazgatója tett-e olyan nyilatkozatot, mint amiről az alperes beszámol, vagy az is, hogy a felperes valóban megtette-e ezt a nyilatkozatot.

[50] A Charta 11. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, ami magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárookra való tekintet nélkül.

[51] Amikor egy újságcikk megjelentetése folytan újságírók és/vagy újságkiadók, illetve sajtóorgánumok érintettek, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát kifejezetten védi a Charta 11. cikkének (2) bekezdése, amelynek értelmében a tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűséget tiszteletben kell tartani.

A Kúria az Alaptörvény B) és Q) cikkeit is megsértve nem alkalmazta a Charta 11. cikkét sem.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.
A jogerős ítélet végrehajtásának **felfüggesztését nem kértük.**

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Mellékeljük az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásra szóló ügyvédi meghatalmazásunkat, amely 2025. április 28. napján kelt (I-1 melléklet).

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványunk **nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.**

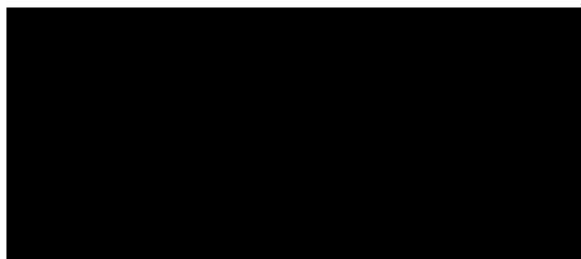
Kijelentjük továbbá, hogy az indítványunkban szereplő (személyes) **adataink nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.332/2024/6/II. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 31.P.21.147/2024/6/II. számú ítélete, valamint a Kúria Pfv.IV.20.021/2025/4. számú ítélete igazolja érintettségünket (amelyek az iratanyag részét képezik).

Budapest, 2025. május 21.

Tisztelettel:

economx.hu Szerkesztősége indítványozó (alperes),
képviselésében
Dr. Bodolai László ügyvéd

